

St Phoebe Center
FOR THE DEACONESS

Καταρρίπτοντας τους μύθους:

Η αλήθεια για τις διακόνισσες στην Ορθόδοξη Εκκλησία

Ιστορία του θεσμού των διακονισσών

Μύθος: Ο θεσμός των διακονισσών συνιστούσε μονάχα έναν τιμητικό βαθμό στην αρχαία Εκκλησία. Δεν επρόκειτο για έναν «πραγματικό» ιερατικό βαθμό και δεν χειροτονούνταν διακόνισσες.

Αλήθεια: Η ιστορική χειροτονία των γυναικών στον βαθμό του διακόνου είναι επαρκώς τεκμηριωμένη. Η ακολουθία της χειροτονίας των διακονισσών περιλαμβάνεται στα παλαιότερα σωζόμενα ιερατικά βιβλία της Εκκλησίας, τα οποία μαζί με άλλα στοιχεία καθιστούν σαφές ότι μια διακόνισσα χειροτονούνταν σε ανώτερους ιερατικούς βαθμούς. Χειροτονούνταν από τον επίσκοπο, κατά τη διάρκεια της Θείας Λειτουργίας, στο ιερό και στον ίδιο χώρο όπου ελάμβανε χώρα και η χειροτονία του άνδρα διακόνου. Επιπλέον, της δινόταν το πετραχήλι και το δισκοπότηρο, ενώ κοινωνούσε μαζί με τους άλλους κληρικούς.

Μύθος: Οποιαδήποτε ανάγκη υπήρχε στην αρχαία Εκκλησία για διακόνισσες έχει πλέον εκλείψει, επειδή ο μοναδικός ρόλος της ήταν να βοηθάει στο βάπτισμα των γυναικών. Επομένως δεν υπάρχει ανάγκη για διακόνισσες σήμερα.

Αλήθεια: Ο ρόλος των διακονισσών στην αρχαία Εκκλησία —αν και διέφερε σε χρόνο και χώρο— ήταν ευρύτερος από τη βοήθεια που προσφερόταν στο βάπτισμα (π.χ. κατηχητική διδασκαλία, ποιμαντική φροντίδα, μετάδοση θείας κοινωνίας σε άτομα με αναπηρία, βοήθεια του επισκόπου, ο οποίος τους είχε αναθέσει το έργο της φιλανθρωπίας και της φιλοξενίας) ενώ σήμερα, υπάρχουν πολλές ανάγκες τις οποίες μπορούν να καλύψουν οι γυναίκες ως διακόνισσες με βάση αυτά τα ιστορικά προηγούμενα, οι οποίες επεκτείνονται έξω από αυτά τα ιστορικά καθήκοντα.

Επιπλέον, πολλές ενήλικες γυναίκες που εισέρχονται στην εκκλησία στην εποχή μας, εκφράζουν δυσφορία για το ότι η βάπτισή τους επιτελείται από άνδρες και εύχονται οι γυναίκες να μπορούν να βοηθήσουν ξανά σε αυτό το μυστήριο. Ακόμα και αυτή η ανάγκη δεν έχει εκλείψει!

Μύθος: Δεν επιτρέπεται στις γυναίκες να εισέρχονται στον χώρο του ιερού.

Αλήθεια: Κανείς, χωρίς να έχει λάβει ευλογία και να έχει κάποιο λόγο, δεν επιτρέπεται να εισέρχεται στο ιερό.

Επιτρεπόταν στις γυναίκες να εισέρχονται στο ιερό ως διακόνισσες στην αρχαία Εκκλησία, όπου και συμμετείχαν στη θεία κοινωνία.

Μύθος: Οι γυναίκες θεωρούνται «ακάθαρτες» λόγω της εμμήνου ρύσεως και επομένως δεν μπορούν να εισέρχονται στο ιερό, επομένως δεν μπορούν να υπηρετήσουν ως διακόνισσες.

Αλήθεια: Ο Ιησούς Χριστός διδάξε ότι η αγνότητα καθορίζεται από την αμαρτία, όχι από τις περιστάσεις, επομένως οι γυναίκες δεν είναι σε καμία περίπτωση ακάθαρτες, μιαιφάνες ή στιγματισμένες με άλλο τρόπο από την περίοδο τους ή από την τεκνογονία.

Ορισμένες αντιχριστιανικές ιδέες και πρακτικές γύρω από το σώμα των γυναικών έχουν παρεισφρήσει στην Εκκλησία προερχόμενες από την ευρύτερη κοινωνία, αλλά πρόκειται για θεολογικά εσφαλμένες αντιλήψεις, επειδή έρχονται σε αντίθεση με την αλήθεια της Ενσάρκωσης και γι' αυτό τείνουν προς εξαφάνιση σήμερα.

Μύθος: Ο ιστορικός θεσμός των διακονισσών έπαψε να υπάρχει επειδή η Ορθόδοξη Εκκλησία «ήρθε στα συγκαλά της».

Αλήθεια: Η ιστορική παρακμή του θεσμού των διακονισσών (αν και υπάρχουν μεμονωμένα παραδείγματα από κάθε εποχή) συνέβη στο πλαίσιο της παρακμής του ίδιου του διακονικού θεσμού γενικότερα, και οι λόγοι για αυτό είναι πολλοί.

Στην αρχαία Εκκλησία, οι δύο κύριοι βαθμοί ιερωσύνης ήταν ο επίσκοπος και οι διάκονοι. Καθώς ο Χριστιανισμός μεγάλωνε και εξαπλωνόταν, ο πρεσβύτερος (ιερέας), ο εκπρόσωπος του επισκόπου στην τοπική κοινότητα, ανέλαβε μεγαλύτερη ευθύνη για τις ιερατικές και ποιμαντικές της ανάγκες και, σε κάποιο βαθμό, επισκίασε, τόσο τον επίσκοπο όσο και τον διάκονο. Αργότερα, με τις επιθέσεις εναντίον και την τελική κατάρρευση πολλών από τα κέντρα του Χριστιανισμού, περιορίστηκε η κοινωνική και φιλανθρωπική δράση της Εκκλησίας - μια σημαντική διακονική λειτουργία - καθώς και η δημόσια παρουσία της. Με την πάροδο του χρόνου, ο άνδρας διάκονος άρχισε να εξυπηρετεί αποκλειστικά λειτουργικές ανάγκες ενώ, πολλές φορές, ο βαθμός του διακόνου κατέστη απλώς ένα μεταβατικό στάδιο για τη χειροτονία στον βαθμό του πρεσβυτέρου.

Εκτός από τη ευρύτερη παρακμή του διακονικού θεσμού, ο θεσμός των διακονισσών παράκμασε κι αυτός, χωρίς να είναι σαφής ο λόγος γι' αυτήν την παρακμή, ενώ δεν υπήρξε ποτέ καμία επίσημη εκκλησιαστική απαγόρευση ή κανόνας που απαγόρευε τις διακόνισσες. Οι ιστορικοί αναφέρονται σε πολλούς παράγοντες, συμπεριλαμβανομένης της αύξησης των αντιχριστιανικών ανησυχιών για τη σωματική ακαθαρσία των γυναικών και την αντικατάσταση της τοπικής λειτουργίας του «καθεδρικού ναού» (που επιτελείται στις ενορίες) από την ανδρική μοναστική λειτουργία, η οποία κυριολεκτικά δεν προέβλεπε θέση για διακόνισσες.

Η Ανάγκη των Διακονισσών και η Ανάγκη της Χειροτονίας

Μύθος: Οι γυναίκες έχουν ήδη αναλάβει μεγάλο μερίδιο εργασιών στην Εκκλησία σήμερα, έτσι ώστε δεν χρειάζονται διακόνισσες.

Αλήθεια: Οι γυναίκες κάνουν –και έκαναν πάντα και πάντα θα κάνουν– πολλή δουλειά στην Εκκλησία, αλλά υπάρχει πραγματική ανάγκη για διακόνισσες.

Πολλές ανάγκες δεν μπορούν να αντιμετωπιστούν σήμερα στην Εκκλησία. Οι ιερείς μας είναι επιφορτισμένοι με πάρα πολλές υποχρεώσεις και χρειάζονται υποστήριξη στην προσφορά ποιμαντικής φροντίδας. Οι γυναίκες χρειάζονται διακονία από γυναίκα προς γυναίκα. Τόσο οι γυναίκες όσο και οι άνδρες χρειάζονται τις μοναδικές εμπειρίες και προοπτικές των γυναικών. Δεν υπάρχει προς το παρόν καμία διαδικασία εγκεκριμένη από

την εκκλησία για γυναίκες να διακονούν με αυτούς τους τρόπους, με την υποστήριξη και την εξουσία της Εκκλησίας. Όλη η Εκκλησία, συμπεριλαμβανομένων των γυναικών που ήδη επιτελούν πολύ σημαντικό έργο, θα ωφελούνταν από την ύπαρξη των διακονισσών.

Μύθος: Σίγουρα, θα μπορούσαμε να έχουμε διακόνισσες σήμερα, αλλά δεν χρειάζεται να τις χειροτονήσουμε.

Αλήθεια: Η χειροτονία είναι σημαντική και οι διακόνισσες πρέπει να χειροτονούνται σήμερα.

Η αρχαία Εκκλησία ξεκάθαρα χειροτονούσε γυναίκες ως διακόνισσες, επομένως αποτελεί ένδειξη πιστότητας προς την παράδοση το να χειροτονήσει διακόνισσες, πάλι σήμερα. Επιπλέον, η Ορθόδοξη Εκκλησία αποτελεί μια κοινότητα που χειροτονεί ανθρώπους. Μέσω της χειροτονίας η Εκκλησία δημιουργεί μια αμοιβαία σχέση μεταξύ της Εκκλησίας και των χειροτονούμενων. Η Εκκλησία προσφέρει την εξουσία, την αξιοπιστία, την αναγνώριση, την υποστήριξη και την προστασία της, προσδοκώντας υπακοή και λογοδοσία των χειροτονούμενων σε Αυτή. Η χειροτονία αποτελεί έναν θεόθεν θεσμοθετημένο τρόπο ρύθμισης της σχέσης των ατόμων με την κοινότητά τους. Είναι βαθιά μεταμορφωτικό, να στραγγίζεται η διακονία των χειροτονημένων με το δώρο της χάριτος για μια δια βίου διακονία. Η διακονία του λαϊκού είναι πολύ σημαντική, αλλά δεν λειτουργεί με μυστηριακή δύναμη με τον τρόπο που λειτουργεί μια χειροτονημένη διακονία. Η χειροτονία μας συνδέει με τη μυστηριακή ζωή της Εκκλησίας. Δεδομένης της ιστορικής πραγματικότητας και της σημερινής ανάγκης, θα πρέπει σήμερα να χειροτονηθούν και πάλι διακόνισσες στην Εκκλησία.

Μύθος: Η κίνηση να χειροτονηθούν γυναίκες ως διακόνισσες για άλλη μια φορά αποτελεί έκφραση πνεύματος «κληρικαλισμού», δηλαδή ακατάλληλη συγκέντρωση εξουσίας στον κλήρο.

Αλήθεια: Άνδρες και γυναίκες συνηγορούν υπέρ της αναβίωσης του θεσμού των διακονισσών στην Ορθόδοξη Εκκλησία όχι για να αποκτήσουν «δύναμη», αλλά για να αποκαταστήσουν τη διακονία των γυναικών υπό τη μοναδική αυτή ιδιότητα ως διακονισσών.

Επιπλέον, όταν κατανοούνται σωστά, οι βαθμοί του κλήρου δεν βασίζονται σε κάποια εξουσία, αλλά στον Θεό και την αυθεντία της κοινότητας.

Μύθος: Η Ορθόδοξη Εκκλησία είναι μια χαρά τα τελευταία 1000 χρόνια χωρίς διακόνισσες, οπότε δεν υπάρχει λόγος να τις έχουμε τώρα.

Αλήθεια: Τα πράγματα ΔΕΝ είναι καλά στην Εκκλησία, και υπάρχει πραγματική και τεράστια ανάγκη για διακόνισσες σήμερα.

Οι Ορθόδοξες γυναίκες σήμερα ζουν ολόκληρη τη ζωή τους χωρίς τα οφέλη που προέρχονται από την εγκεκριμένη από την εκκλησία γυναίκας προς γυναίκα διακονίας. Ολόκληρη η εκκλησιαστική κοινότητα στερείται των μοναδικών χαρισμάτων, γνώσεων και εμπειρίας που μπορούν να εισφέρουν οι γυναίκες στον διακονικό βαθμό.

Σύγχρονα Θέματα και διακόνισσα

Μύθος: Υπάρχει ένα «καικό προηγούμενο»: αν χειροτονήσουμε για άλλη μια φορά διακόνισσες, αυτό αναπόφευκτα θα οδηγήσει και σε γυναίκες ιερείς.

Αλήθεια: Δεν υπάρχει κάποιος αναπόφευκτος σύνδεσμος μεταξύ διακονισσών και γυναικών ιερέων.

Καθένας από τους τρεις βαθμούς χειροτονίας—διάκονος, πρεσβύτερος, επίσκοπος—διαθέτει τη δική του, ξεχωριστή έκφραση. Η σύγχυση της χειροτονίας στον βαθμό του διακόνου με τη χειροτονία στην ιεροσύνη είναι ένα λάθος που αντανάχάζει μια ανεπαρκή ή εσφαλμένη κατανόηση της ιστορίας, του σκοπού και της λειτουργίας των δύο βαθμών. Ο διάκονος δεν συνιστά απλώς ένα σκαλοπάτι προς την ιεροσύνη, και, ως εκ τούτου, δεν μπορούμε να βγάλουμε προκαταρκτικά συμπεράσματα σχετικά με οποιαδήποτε εξέλιξη από τον βαθμό του διακόνου σε εκείνον του ιερέα. Επιπλέον, η Ορθόδοξη Εκκλησία διαθέτει πλούσια ιστορία σε σχέση με τις διακόνισσες, αλλά δεν ισχύει το ίδιο για γυναίκες ιερείς. Το να χειροτονηθούν γυναίκες ως διακόνισσες για άλλη μια φορά θα αποτελούσε μια «αναστήλωση», όπως ακριβώς η αναστήλωση των εικόνων που εορτάζουμε κάθε χρόνο. Αντίθετα, η χειροτονία των γυναικών ως ιερέων ή επισκόπων θα συνιστούσε *καινοτομία*.

Μύθος: Η χειροτονία διακόνων σήμερα θα σήμαινε συνθηκολόγηση με τις τρέχουσες κοινωνικές τάσεις, συμπεριλαμβανομένων του φεμινισμού.

Αλήθεια: Η κίνηση υπέρ της αναβίωσης του θεσμού των διακονισσών στην Εκκλησία βασίζεται στα πρότυπα της Ορθόδοξης Εκκλησίας, όχι στα πρότυπα της σύγχρονης κοινωνίας ούτε σε οποιοδήποτε κοινωνικό κίνημα.

Η χειροτονία διακονισσών για άλλη μια φορά δεν έχει να κάνει με τη συμμόρφωση ή τη συνθηκολόγηση με τις κοινωνικές τάσεις. Αφορά στο να κάνει κάποιος αυτό που είναι σωστό, καλό και αληθινό. Όσοι αποκηρύσσουν οποιαδήποτε αλλαγή στις τρέχουσες πρακτικές της Ορθόδοξης Εκκλησίας φοβούμενοι τις μαζικές μεταβολές που συμβαίνουν στον κόσμο, στην πραγματικότητα υποστηρίζουν μια συγκεκριμένη μορφή συνθηκολόγησης με τις κοινωνικές τάσεις: «Ας μην αλλάξουμε την Εκκλησία γιατί ο κόσμος γύρω μας αλλάζει τόσο ραγδαία». Αντίθετα, το μέτρο θα έπρεπε να είναι: «Ποιες πρακτικές και εκφράσεις της πίστης πρέπει να τροποποιήσει η Εκκλησία και ποιες πρέπει να παραμείνουν ίδιες για να ζήσει καλύτερα την πληρότητα της πίστης και του τρόπου, της αλήθειας και της ζωής που μας προσφέρει ο Ιησούς Χριστός;»

Μύθος: Η χειροτονία των γυναικών ως διακονισσών θα οδηγήσει σε απόρριψη των απόψεων της Εκκλησίας για την άμβλωση, τη σύγχυση των φύλων και σε έναν ανεξέταστο εναγκαλισμό με ευρύτερες πολιτιστικές τάσεις σχετικά με θέματα διεμφυλικότητας και της ΛΟΑΤΚΙ κοινότητας.

Αλήθεια: Δεν υπάρχει σχέση μεταξύ του θεσμού των διακονισσών και αυτών των ζητημάτων.

Η ανανέωση του θεσμού των διακονισσών έχει να κάνει με το να ζούμε στην πληρότητά του το ήθος της διακονίας της Εκκλησίας, δεν συνδέεται με ζητήματα, όπως η άμβλωση, η διεμφυλικότητα και τα θέματα της ΛΟΑΤΚΙ κοινότητας.

Τα κίνητρα του κέντρου «η Αγία Φοίβη»

Μύθος: Το Κέντρο «η Αγία Φοίβη» είναι ανειλικρινές στον ισχυρισμό του ότι επιθυμεί να «αποκαταστήσει» τον θεσμό των διακονισσών. Αντί να αναβιώσει έναν θεσμό που υπήρχε στην αρχαιότητα, το Κέντρο επιθυμεί να καινοτομήσει και να εφεύρει έναν εντελώς νέο θεσμό.

Αλήθεια: Το Κέντρο «η Αγία Φοίβη» ήταν πάντοτε ξεκάθαρο στη θέση του ότι ο προσανατολισμένος στη διακονία θεσμός των διακονισσών θα έπρεπε να ανανεωθεί για τον εικοστό πρώτο αιώνα.

Δεν είναι ούτε δυνατό ούτε επιθυμητό να μεταφέρουμε τον αρχαίο θεσμό των διακονισσών στη σημερινή εποχή. Η ιστορία της θεσμού δικαίως διατρέχει τη ζωή της Εκκλησίας, αλλά δεν καθορίζει την Εκκλησία. Ο διάκονος/η διακόνισσα του σήμερα θα πρέπει να εξυπηρετεί τις ανάγκες του σήμερα. Πράγματι, ο θεσμός των διακονισσών καθιερώθηκε από τους αποστολικούς χρόνους ως διακονία, και αυτό είναι κρίσιμο για την κατανόηση της ζωτικής σημασίας του, σε όλη τη ζωή της Εκκλησίας και ιδιαίτερα σήμερα. Οι διάκονοι/διακόνισσες αντιπροσωπεύουν στην Εκκλησία την κλήση της να *υπηρετήσει* τον κόσμο, και έτσι η αυθεντική έκφραση του θεσμού σημαίνει ότι πρέπει να λειτουργεί με τρόπο που έχει νόημα για τη ζωή σήμερα.

Μύθος: Το κέντρο «η Αγία Φοίβη» προωθεί μια «κρυφή ατζέντα» για γυναίκες ιερείς.

Αλήθεια: Το κέντρο «η Αγία Φοίβη» έχει εξ ολοκλήρου επικεντρωθεί στην αναβίωση του ιστορικού θεσμού των διακονισσών.

Η αποκλειστική εστίαση του Κέντρου στον θεσμό αυτό αποδεικνύεται ξεκάθαρα από κάθε εκδήλωση που έχει διοργανώσει ή άρθρο που έχει εκδοθεί. Οι κατηγορίες για «κρυφή ατζέντα» είναι μια προσπάθεια δυσφήμισης του άψογου ιστορικού του Κέντρου «η Αγία Φοίβη» υπέρ της υπεράσπισης του θεσμού των διακονισσών.

Άνδρες και γυναίκες: Ορθόδοξη Χριστιανική Θεολογική Ανθρωπολογία

Μύθος: Οι γυναίκες είναι εκ φύσεως και δικαίως υποταγμένες στους άνδρες και γι' αυτό δεν θα πρέπει να υπάρχουν διακόνισσες πάλι στην Εκκλησία.

Αλήθεια: Ο Ιησούς Χριστός πρόσφερε τα καλά νέα της απελευθέρωσης, θεωρώντας γυναίκες και άνδρες ως ίσους σε αξιοπρέπεια και σεβασμό, αν και όχι ισοδύναμους.

Η Ορθόδοξη Εκκλησία δεν ανταποκρίθηκε πάντα σε αυτήν την αλήθεια και διδασκαλία της πίστης. Συχνά επέτρεψε στις πατριαρχικές και καταπιεστικές παγίδες των ευρύτερων κοινωνιών γύρω της να εισχωρήσουν στη σκέψη και τις πρακτικές της. Όμως η πραγματικότητα αυτή δεν θολώνει το ιδεώδες και επομένως επιδιώκουμε να ευθυγραμμίσουμε την ορθόδοξη πρακτική με τη θεολογική αλήθεια. Επιπλέον, η ιερατική διακονία δεν αποτελεί άσκηση προσωπικής εξουσίας, αλλά διακονίας, που εξουσιοδοτείται από την Εκκλησία υπό την επίβλεψη του επισκόπου.

Μύθος: Η χειροτονία διακονισσών σήμερα θα θόλωνε τα όρια μεταξύ ανδρών και γυναικών και κατά κάποιον τρόπο θα μείωνε την αξιοπρέπεια των γυναικών.

Αλήθεια: Το να χειροτονούνται γυναίκες ως διακόνισσες δεν συνεπάγεται καμία διαγραφή του φύλου.

Αναμένεται ότι οι διακόνισσες θα προσκομίσουν τις γυναικείες εμπειρίες και τις προοπτικές τους σε αυτή τη διακονία. Η αξιοπρέπεια και η ανθρωπιά των γυναικών θα τιμηθούν μέσω της χειροτονίας, χωρίς να τεθούν σε κίνδυνο.

Η διαδικασία και οι συνέπειες της χειροτονίας των διακονισσών σήμερα

Μύθος: Η απόφαση για χειροτονία διακονισσών στην Ορθόδοξη Εκκλησία σήμερα πρέπει να προέλθει από πανορθόδοξη σύνοδο όλων των τοπικών/αυτοκέφαλων εκκλησιών.

Αλήθεια: Οποιαδήποτε Ορθόδοξη Σύνοδος Επισκόπων διαθέτει την ελευθερία να ρυθμίζει τα του οίκου της. Το αξίωμα αυτό επιβεβαιώθηκε πρόσφατα στην Αγία και Μεγάλη Σύνοδο στην Κρήτη (2016). Στην περίπτωση του θεσμού των διακονισσών, ο θεσμός μπορεί να αναβιώσει καθώς δεν αποτελεί δογματικό ζήτημα.

Περαιτέρω, ο θεσμός των διακονισσών δεν απαγορεύτηκε ποτέ, ενώ έχουν γίνει πολλές εκκλησίες από την Εκκλησία για χειροτονία διακονισσών. Ο θεσμός των διακονισσών έπεσε σε αχρησία για διάφορους λόγους, την ίδια στιγμή που ο ρόλος του άνδρα διακόνου περιορίστηκε. Πολλά συνέδρια και έγγραφα από πηγές της Εκκλησίας καλούν σε αναβίωση του θεσμού, συμπεριλαμβανομένης της διεθνούς Παν-Ορθόδοξης συνέλευσης της Ρόδου το 1988. Θεωρητικά, αυτό σημαίνει ότι οποιοσδήποτε επίσκοπος σήμερα θα μπορούσε να χειροτονήσει διακόνισσα. Ωστόσο, το Κέντρο «η Αγία Φοίβη» οραματίζεται τη σταθερότητα και την καλή εκκλησιαστική τάξη μιας Συνόδου Επισκόπων που θα ελάμβανε αυτή την απόφαση. Δείτε τις «Προτεινόμενες Κατευθυντήριες Γραμμές για την Αναβίωση του Θεσμού των χειροτονημένων διακονισσών στην Ορθόδοξη Εκκλησία σήμερα» για μια πιθανή διαδικασία αναβίωσης του θεσμού αυτού.

Μύθος: Η χειροτονία διακονισσών σήμερα θα διχάσει την εκκλησία.

Αλήθεια: Η Ορθόδοξη Εκκλησία θα ενδυναμωθεί από τη χειροτονία διακονισσών σήμερα. Η Εκκλησία διαθέτει ισχυρή εκκλησιολογία. Δεν είναι κάποιος χάρτινος πύργος. Δεν θα αποδυναμωθεί από τις διακόνισσες.

Πολλές γυναίκες και άνδρες εγκαταλείπουν την Ορθόδοξη Εκκλησία σήμερα λόγω ζητημάτων που αφορούν τις γυναίκες. Επομένως υφίσταται ήδη ένας υπόρρητος «διχασμός». Τελικά, το πρωταρχικό μέλημα της Εκκλησίας οφείλει να είναι η ευθυγράμμιση των πρακτικών της με τη διδασκαλία της. Όταν συμβεί αυτή η ευθυγράμμιση, η Εκκλησία θα είναι μια πιο αληθινή εκδοχή του εαυτού της, και αυτό θα είναι μεγάλο όφελος. Η διαίρεση θα είναι πάντα παρούσα λόγω ακριβώς της απουσίας τελειότητας, ενώ η πορεία μας προς την πληρότητα είναι να εκπληρώσουμε στο μέτρο του δυνατού το θέλημα του Χριστού για τη σωτηρία του κόσμου.

Οι Διακόνισσες και το «σύμπαν»

Μύθος: Ο κόσμος θα καταρρεύσει εάν η Ορθόδοξη Εκκλησία χειροτονήσει γυναίκες ως διακόνισσες σήμερα.

Αλήθεια: Ο κόσμος δεν θα καταρρεύσει όταν οι γυναίκες χειροτονηθούν ως διακόνισσες σήμερα. Στην πραγματικότητα, ολόκληρο το σύμπαν –συμπεριλαμβανομένης της Εκκλησίας και του κόσμου– θα ωφεληθούν, θα ενδυναμωθούν και θα έρθουν πιο κοντά στη ζωή της Βασιλείας του Θεού επί της Γης.

(Μετάφραση από τα Αγγλικά στα Ελληνικά / Translation from English to Greek:
Nikolaos Asproulis)

St. Phoebe Center for the Deaconess

orthodoxdeaconess.org

stphoebecenter@gmail.com